

Pituffik News

nr. 1/2005

Onsdag den 26. januar 2005

5. ÅRGANG

Billedet er taget i Danmarkshavn. Jørgen Eliassen stod kun 30 meter fra isbjørnen, da han tog billedet. Heldigvis var der en slugt imellem dem.

Foto: Jørgen Eliassen

INDHOLD
NR. 01/2005

NYTÅRSHILSEN
DET SKER I THULE
SIDE 2

JULEMANDEN I QAANAAQ
SIDE 3

JULEAFTEN I THULE
EN BY I DISTRIKTET
SIDE 4

FYRAFTENSMØDE
SIDE 5

REDAKTIONENS SPALTE
THULE SKEET CLUB
SIDE 6

BYGNING AF SNEHULE
SIDE 7

CUSTODIAL SERVICES
SIDE 8

CUSTODIAL SERVICES
SIDE 9

FRA VOR MAND I MCGUIRE
FÆLLESTILLIDSMANDEN
SIDE 10

NYUDLÆRT SMED
ELEVSPALTEN
SIDE 11

ISBJØRNEN
SIDE 12

INDSAMLING TIL ASIEN
SIDE 13

VI SIGER GODDAG OG FARVEL
SIDE 14

DE FØRSTE EUROPÆERE SEJLEDE
SIDE 15

BAGSIDE

UDGIVER:
GREENLAND CONTRACTORS
DK - 3970 PITUFFIK

ANSVARSHAVENDE:
INGE W. BÜLCK

REDAKTØR:
WIVIAN HEDEGAARD

TRYK: NOFOPRINT A/S
OPLAG: 825

Næste nr. udkommer: 23.02.2005
Deadline: 11.02.2005

Det sker i Thule

Af Inge W. BülcK

2005 – et helt nyt ubeskrevet år, som vi selv kan være med til at bestemme indholdet af! Det er da en enestående chance og en udfordring, som nok er værd at tage imod.

De mange kolleger, der har været på ferie omkring helligdagene, er så småt ved at vende tilbage til Thule, og hverdagen er ved at finde sit normale travle leje igen. Lyset er også ved at vende tilbage – dagen tiltager med 20 minutter pr. døgn, og om nogle få uger ser vi solen igen. Det fejrer vi den 26. februar med et brag af en First Light festival i hangar 7, men det kommer der flere informationer ud om senere.

Vi har nu for alvor startet forberedelserne til at arbejde efter de ændrede kontraktkrav pr. 1. oktober 2005 – som nævnt er det fremover USAF's opsatte succeskriterier og mål, der er defineret i kontrakten, hvorledes vi opfylder succeskriterier og mål er op til os som virksomhed (f.eks. skal der være strøm, men hvor tit vi hovedreparerer generatorerne, baserer vi på en teknisk vurdering af behovet).

De første projektgrupper er nedsat under ledelse af Anders B Jensen, og disse grupper vil blandt andet udarbejde en tilstandsrapport for basens bygninger, faste installationer og forsyningslinier, arbejde med en revision af de forebyggende vedligeholdelsesprogrammer, analysere hvilke køretøjer og andet rullende materiel der bør indkøbes til sommer, forestå en vurdering af hvilke IT systemer, der er nødvendige og optimale for den fremtidige drift, o.s.v.

Andre grupper vil vurdere kravene til et fremtidigt indkøbs- og lagerstyringssystem nøje knyttet sammen med et økonomisystem. Endvidere vil ombygningerne i #933 snart blive påbegyndt, således at vi kan indrette et "Thule Bauhaus" og dermed sikre hurtig adgang til de rette materialer i lige nøjagtig den mængde, der er behov for. Vi skal gennemgå de nuværende lagre og sikre, at kun de varer som vi har behov for optager plads på hylderne.

En anden opgave bliver at standardisere de tekniske systemer, processerne og de administrative rutiner for dermed at optimere forretningsgangene og minimere administrationen. Dermed sikrer vi alle medarbejdere en endnu mere interessant arbejdsdag med størst mulig indflydelse på egen hverdag samtidig med, at vi udnytter de materielle resurser bedst muligt.

Det vigtigt, at vi trækker på alle de informationer og kompetencer som vore medarbejdere på alle niveauer er i besiddelse af, og projektgrupperne vil derfor i hvert enkelt tilfælde inddrage de medarbejdere, der sidder med den største viden og ekspertise på de enkelte områder i arbejdet.

I hele processen med at indføre de nye metoder og arbejdsgange skal vi stoppe op med jævne mellemrum og vurdere, om vi er på rette spor og i modsat fald korrigerer kursen således, at vi når det rigtige resultat – der bliver brug for visioner, krydsfunktionel vidensdeling, omstillingsparathed, og villighed til at prøve nye metoder.

Vi har i den forløbne periode talt meget om biluheld og vi skal fortsat arbejde med dette område. Der har i skrivende stund i januar været to biluheld, som GC har været involveret i, det er stadig for mange men dog en bedring i forhold til sidste kvartal – men vi skal endnu længere ned og allerhelst helt undgå biluheld.

Selvom det stadig er koldt og dagslyset er sparsomt, er der rigtig mange muligheder for fritidsaktiviteter. Benyt jer af alle de mange tilbud som vore kolleger i Services tilbyder hver eneste dag.

Til slut vil jeg gerne takke alle de medarbejdere som med arbejdsindsats og/eller økonomiske bidrag har støttet op omkring indsamlingen til fordel for ofrene for flodbølgen i Asien. Vi slutter indsamlingen den 2. februar, og fremsender de indsamlede midler gennem Red Barnet.

Da julemanden kom til Qaanaaq

Af Charles Grønborg, julemand

Det var den 20. december 2004. Dagen var kommet hvor de julegaver, som var købt for midlerne fra sidste års Operation Julemand, skulle uddeles til børnene i Qaanaaq. Med i helikopteren til Qaanaaq var Julemanden, Base Commander'en, DLO'en og præsten samt følge.

Dette er så julemandens egen beretning:

Jeg var i fuldt julemandsdræb, da vi drog fra basen. Vi landede i Qaanaaq kl. 13.45 og kørte fra lufthavnen mod idrætshallen, hvor festen skulle holdes. På halvvejen steg jeg om og kørte det sidste stykke på en hundeslæde. Da de andre var ankommet i bil før mig, vidste alle børnene, at nu ville julemanden meget snart ankomme.

Naturligvis flokkedes alle børnene om mig, de var alle meget spændte og havde deres fineste tøj på, og jeg kunne mærke, at det var en ære for dem at give hånd, nogle af dem gav endda "high 5".

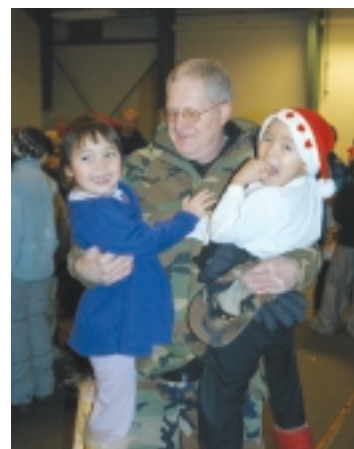
Der blev holdt en kort velkomsttale for gæsterne fra Thule Air Base, og Col Haven svarede med en lille takketale. Herefter blev jeg kaldt frem, da byen havde en gave til mig. Jeg ville først have åbnet den juleaften, men da jeg havde min radioudsendelse "Morgennissen" den 24. december, hvor jeg fortalte om denne specielle tur, snød jeg og åbnede gaven. Det var en flot harpunspids samt en kvindekniv, gaver som jeg er meget glad for.

Så gik festen i idrætshallen i gang. Først sang et lille kor, derefter gik vi rundt om juletræet hånd i hånd. Efter at have gået rundt den ene vej, gik vi den anden vej med ryggen til træet, alt imens der blev sunget en grønlandsk julevis. Børnene var forventningsfulde og nogle ekstra stolte, fordi de holdt julemanden i hånden.

Børnene havde haft travlt i lang tid, før julemanden kom. Første og tredje klasse havde lavet fine tegninger, som var pakket ind og blev overrakt til julemanden. Gæsterne fra Thule fortalte, at børnenes ansigter lyste stolt, hver gang julemanden kiggede på netop deres tegning. Børnene havde også lavet en fin dug med dato samt deres maledede aftryk af deres hænder.

Mange forældre filmede og fotograferede børnene og helst sammen med julemanden, som af og til blev trukket i skægget, fordi man ville se, om det var ægte. Julegaverne fra basen blev delt ud af elever fra 8. klasse. Ved hjælp af flere mikrofoner blev navnet på gaven råbt op, og jeg fik også lov til at prøve, selvom der sårme er nogle navne, som er meget svære at udtale. Efter nogen tid var alle gaver delt ud, og vi gik videre til kaffemik hos borgmesteren.

Klokken 16.45 kom helikopteren og hentede os for at bringe os sikkert tilbage til basen. Vi vil alle mindes den glæde, vi havde været med til at sprede i løbet af bare tre timer.

Juleaften i Thule

Der er mange måder at fejre jul på i Thule. Nogle fejrer jul i barakken, andre fejrer jul med venner, nogle går i klubben eller i Iglo Inn, og mange går i Dining Hall og spiser.

I år gik jeg og mit juleaftenselskab også i kirke. Julegudstjenesten skulle holdes af den amerikanske protestantiske præst, så jeg ville lige sikre mig, at vi også fik nogle danske/grønlandske julesalmer på programmet. Efter et besøg hos præsten blev tre salmer, som er fælles for både danskere, grønlandere og amerikanere, udvalgt. "Det kimer nu til julefest" blev spillet som indgangsmusik, derefter blev der sunget "Dejlig er jorden" og til et specielt musikalsk udarbejdet nummer (klarinet og keyboard) sang danskere og grønlandere alene "Glade jul, dejlige jul". Så kraftige instrumenter i en kirke er lige noget, man skal vænne sig til, når det er orgelmusik, man er vant til i en kirke. Men en oplevelse var det.

Det blev en stemningsfuld juleaften for de ca.15 danskere/grønlandere, som var mødt op. Julegudstjenesten sluttede med, at vi alle tændte et stearinlys, mens tankerne fløj til de forskellige familier over hele verden. Vi ønskede herefter hinanden en glædelig jul, og forsvandt ud i mørket til hver sin juleaften.

Bilen var fyldt med passagerer på vejen fra kirken, og det satte lige julehumøret et par grader i vejret at møde julemanden, i skikkelse af Charles Grønborg, gående på en snedækket Thule vej.

En by i distriktet - Qeqertat

Qeqertat er en lille bygd i det indre af Inglefield Bredning. En del af året, når der hverken kan sejles eller køres på hundeslæde, er bygden noget isoleret. Bygden betjenes således ikke af Grønlandsfly, og der er kun en enkelt telefonlinie til bygden. Der er ikke nogen egentlig butik i bygden, men dog et depot, hvor man kan købe de mest nødvendige fornødenheder for livets opretholdelse. Der er kirke og skole med bibliotek i bygden.

Qeqertat er nu den eneste bygd i kommunen, hvor der ikke er etableret elværk. Befolkningstallet er ca. 22, men om sommeren er der ofte mange flere, idet bygden er udgangspunkt for narhvalsfangst. Også om vinteren er der undertiden mange besøgende, idet der er et godt fiskeri efter hellefisk i nærheden af bygden.

Der findes på stedet medicindepotforvalter (jordemoder) og bygden besøges årligt af læge og tandlæge.

Fyraftensmøde 10. januar 2005

Af Helen Korsgaard, Head Nurse

Et nyt år er startet, og fyraftensmøderne fortsætter med stor tilslutning

Biluheld og tickets

Vi skal hjælpe hinanden med at få antallet af biluheld ned og overholde gældende færdselsregler inkl. regler for idling.

Lad os passe på vores resurser.

Besøgende

Steen Groth Clausen
Finn Kjær Hansen
Lasse Jansen
Mia Jensen
Susanne Weiersøe
Kent Møller
Ms Marty Evans
General Webber
General Richard Spooner

Ny kontrakt

Firm fixed price contract

Undskrives i februar 2005

Phase in februar – december 2005

Projektorganisering

Igangværende projektgrupper

Base Line Study

Preventive Maintenance

Program

Base Restaurant/Delikatessafdeling

Thule „Bauhaus“

IT behov

Køretøjer

Bonussystem

AWF strategi

Flere projektgrupper?

Kursusmuligheder

AMU kurser for alle GC ansatte

Kursuspenge iht. overenskomst

Samarbejdskursus

Tillidsmandskursus

Sikkerhedsuddannelse

Arbejdsrelaterede IT kurser

Ombygning af
Community
Activity Center

Nyt USAF
dormitory
i 3 etager

Indsamling

Der er taget initiativ til indsamling for ofrene i Sydøstasien

BX Council er genoplivet.
Gode idéer kan gives til:
Susanne Sølbek
Erland Søndergaard
Jørgen K. Kristensen
Gert Eiberg

Næste fyraftensmøde:
21. marts 2005

Ved ferie skal
Airbus'en benyttes
den ene vej

Leder og Specialist
møderne er afløst
af fyraftensmøder

Wood Working
Hobby Shop

Redaktionens spalte

Af Hanne Skou Kristensen

Nu er vi i fuld gang med det nye år, og nogle af os har måske allerede – med skiftende succes - afprøvet, hvor tungt nytårsfortsætterne vejer.

Jeg har fundet en ny daglig syssel. Hver dag til middag bruger jeg lige et par minutter på at vurdere, hvilken farve himlen så har i dag. Nu har den nemlig fået farve. Det er et helt utroligt, unikt syn og *aldrig* den samme farve to dage i træk på samme tidspunkt. Det hedder vist at længes efter lys.

Lyset kommer, og det kommer med en hastighed på 20 minutter pr. dag – sagt sådan lidt poppet. Så vi kan se frem til en First Light Festival, som efter al sandsynlighed ikke bliver så ringe. I den mellemliggende tid kan vi så få en anden slags lys – oplysning. Vi forsøger her i Pituffik News at give jer en flig af alt hvad der foregår på basen, og som jeg plejer, vil jeg da også lige henlede jeres opmærksom på i hvert fald én af artiklerne her i bladet.

Jeg tillader mig at foreslå jer ikke bare at læse artiklen om, hvordan beslutningen om indsamlingen til Tsunamis ofre blev taget, men beder jer også om at tage stilling og helst PRO indsamling. Vi har alle sammen så meget, men her er der tale om mennesker som ingenting har. Ikke nogen der har det småt, svært eller som har for lidt. De har INGENTING. Jeg håber inderligt, at I vil tænke med hjertet og hjælpe.

Initiativtagerne har besluttet at pengene skal tilfalde Red Barnet, og den beslutning synes jeg, der skal bakkes op om. Netop børnene er de svageste i situationen, og dem der lettest bliver ofre også efterfølgende. Red Barnet arbejder meget målrettet i området på at ingen børn skal lide yderligere overlast. Hjælp dem med at hjælpe disse børn.

Da jeg gerne vil undgå at nedtone opfordringen, vil jeg hermed ønske jer alle god læsning.

Kunne man blot,
derude på evighedens havoverflade,
lave blot en lille krusning,
kan man vist ikke forlange mere af livet.

Kim Schumacher

Thule Skeet Club

Af Lis Pedersen, formand

Den 5. august 1973 var en mindeværdig dag, da dørene til "Thule Flugtskydnings Forening" åbnedes for første gang. Formålet med foreningen er at højne jagtmorale og fremme medlemmernes forståelse for sikker omgang med skydevåben. Igennem tiderne har ildsjæle lagt et godt stykke frivilligt arbejde med vedligeholdelse, forbedringer og drift af banen, så denne lille del af Thules, til tider hensygnende stykke historie, har kunnet bevares.

På foranledning af den daværende formand Knud Nielsen, DLO Holmer Søgaard, Col Craig C. Whitehead og med assistance fra Peterson AFB fik klubben nye vedtægter i 2002. Vedtægterne følger de amerikanske regler for "Private Organization (PO) Program", og på baggrund af disse dannedes "Danish Operating Instructions". Samtidig skiftede klubben navn til "Thule Skeet Club" (TSC), og danske, grønlandske og amerikanske skytter har nu mulighed for at læse vedtægterne og sikkerhedsreglerne på deres eget sprog, da Borgerrådet bevilgede støtte til oversættelserne sidste år.

Alle kan blive optaget som aktive eller passive medlemmer af TSC. Af forsikringsmæssige hensyn er det dog en betingelse, at indmeldelsesgebyret er indbetalt. Gebyret opkræves helårsvis forud. Medlemskabet giver tilladelse til at benytte klubbens faciliteter, og for hver betalte serie indgår leje af jagtvåben, 25 patroner, den nødvendige mængde lerduer, sikkerhedsbriller, skydeveste, tasker og skydeinstruktør.

Med det stigende lys på himlen nærmer tiden sig for den næste sæson i TSC. Via en slide på infokanalen indkaldes der til generalforsamling i Iglo Inn, og alle interesserede er velkomne til at deltage. Sæsonen løber fra 15. maj – 15. september, men efter Velfærdsfondens støtte til indkøb af potfyr, kan klubhuset benyttes i længere tid. Herfra, eller fra terrassen, kan man nyde panoramaudsigt-ten over fjorden, solnedgangen eller edderfuglenes flugt. Man skal blot køre mod D-Launch, så vil en tydelig skiltning vise vejen til klubhuset.

Om vi glæder os?

Bygning af snehule

Et Recreation Services arrangement fortalt af Lars Høgner og Janni Pedersen

Vi var 12 forventningsfulde varmt påklædte snehulebyggere, som mødtes i Pavillonen kl. 14.00 en lørdag eftermiddag. Lars Høgner og Rene Hindborg, som har masser af erfaring med bygning af snehuler og ophold i ekstrem kulde, var til dagen udnævnt til instruktører.

Dagen startede med en snak om kuldepåvirkninger og hvilke særlige forholdsregler der gælder ved ophold ude i så ekstrem kulde, som vi har i Thule. Chill-faktoren denne lørdag var ca. -44° , og det er frostvejr, som skal tages alvorligt. Vejrets utilregnelighed var også årsag til, at vi valgte at bygge på basens område. Natten til lørdag var der set flere isbjørnespor på basen, så det blev også ivrigt, drøftet hvad den bedste taktik er, hvis man nu skulle møde sådan en bjørn.

Nu var det jo ikke meningen, at hele dagen skulle gå med snak, og selvom der er hyggeligt i udestuen med varme fra den knitrede brændeovn, så skulle vi i gang. På med alt tøjet og ud i kulden, hvor Lars gav en kort instruktion i snehulens arkitektur. Vi vandrede herefter i samlet flok af sted for at finde en passende snefane, hvor vi kunne grave. Vi var sammen 2 og 3, så der skulle i alt graves 5 huler. Sneen var faktisk ikke helt god til projektet, så det var heldigt, at der var kørt en stor bunke sne sammen bag ved Supply, og her var sneen både hård og dyb. Vi gik i gang med at grave i denne kæmpe bunke sne, og det var altså temmelig hårdt. Vi havde ikke det helt rigtige udstyr, og med skovle, der var noget for lange, så var det et temmelig akavet arbejde.

Efter et par timers hårdt arbejde var det tid til hjemmebagte boller og varm chokolade med flødeskum – lækker.

Ud i kulden igen, for vi var hverken halvt eller helt færdige. Lidt efter lidt begyndte hulerne at tage form, og det var muligt at være flere inde i én hule samtidigt. Når først man er så langt, at man kan grave inde i selve hulen, så er det altså bare varmt. En snehule, som er lavet rigtigt, holder en temperatur på lige under frysepunktet. Kl. 19.30 var der ikke flere kræfter tilbage, og sulten var også begyndt at melde sig. Tilbage til Pavillonen, hvor brændeovnen hurtigt gav varme i kinderne. Vi spiste pizzaer og hyggede, og omkring midnat gik vi til ro i soveposerne. Det må have været en hård dag, for vi vågnede først kl. 10.45 søndag formiddag.

I weekenden 15./16. januar blev snehulerne bygget færdige og indtaget for overnatning af ni deltagere. Nogle holdt ud i en time, andre i to timer, mens tre overnattede hele natten. Vi skulle hilse og sige, at det var koldt.

Har du fået lyst til at vide mere om bygning af snehuler, så kan du prøve dette link: <http://www.holst-sorensen.dk/>

Custodial Services - en arbejdsplads i GC

Af Wivian Hedegaard

Der er ansat 29 medarbejdere i Custodial Services. Ikke alle kunne være tilstede under vores møde, da nogle er på ferie og resten er så langt væk, at de ikke kan nå at komme inden for kaffepausens tidsramme. Janitorerne i Custodial Services udfører job over hele basen, på hotellet, i klubben, i gymnastiksalen, i bowlinghallen, i barakkerne og på kontorerne. Desuden passer de også vaskeri og renseri. En af medarbejderne ansat som skrædder passer også Pick Up Point, og på North Star Inn er der også altid en fast medarbejder fra staben til stede. Supervisor Jannie Andersen forsøger at rokere medarbejdernes område en gang om måneden, således at man ikke kører sur i det samme arbejde måned ind og måned ud.

I dette kvinderegime findes også to mænd, Max og Kim. De har det fint med pigerne, men de skal ikke regne med at få nogen "special attention", fordi de er piger. Kim har søndagsvagten i denne uge, derfor kan han gå tidligt hjem denne fredag. Han skal dog først overstå de pligter, som søndagsvagten har. At dække morgenbord og rydde op efter kaffepausen.

Fredagskaffe

Hver fredag morgen kl. 08.00 samles medarbejderne i Custodial til fælles morgenkaffe med brød i kaffestuen i vaskeriet, og det synes de alle er meget hyggeligt, flere mener endda, at man skulle gå tilbage til den gamle ordning med, at man ser hinanden hver morgen i den første kaffepause. Alle kommer rigtigt godt ud af det med hinanden, man driller, skoser og griner ustandseligt – uden at der er nogen, der bliver fornærmet af den grund. I et hjørne af kaffestuen er opsat en computer med internetadgang, derfor rejser flere af medarbejderne sig for lige at surfe efter nyheder på nettet, eller besvare en e-mail fra familien eller vennerne. "Computeren bliver brugt meget, men det er de samme, som bruger den hele tiden", siger Jannie.

Jannie er den bedste

Jannie er den bedste, det mener hendes medarbejdere i alle tilfælde. Hun er skrap, men hun interesserer sig for, hvad medarbejderne hele tiden laver. Hun har fået repareret alle de håndradioer som findes i afdelingen, men som ikke virkede. Nu kan hun kommunikere med medarbejderne, lige meget hvor de befinder sig, og de kan på den anden side også altid få fat i Jannie. Hvis man ikke hører noget fra hinanden, så kører det bare.

Custodial Services - en arbejdsplads i GC

Supervisor Jannie har netop været på et to dages kursus i det rengøringsprogram, der blev sat i gang i Custodial Services for 1 1/2 år siden. Tegningerne er ikke blevet opdateret siden, så der ligger et kæmpearbejde i at få opdateret alle tegninger, og det er et arbejde som tager det meste af Jannies tid lige nu.

Janitorerne i Custodial sætter en ære i at gøre deres arbejde gå godt som muligt, der skal være rent, og der skal se godt ud, og det behøver de somme tider lidt hjælp fra barakbeboerne til.

En janitors bøn

Janitorerne ønsker mere respekt for deres arbejde. Mange barakbeboere tager ikke skoene af i muddersæsonen, der er alt for meget affald i affaldsspandene, og alt for mange som lige omrokerer affaldet fra den private affaldsspand til barakkens spand. Man skal også huske at tømme askebægeret, ellers er det jo svært for janitoren at vaske det af. Tænk også lige på, at det er janitorens arbejdsredskab du fjerner, når du lige låner et eller andet fra janitorrummet og glemmer at levere det tilbage igen.

Positiv stemning og lavt sygefravær

Ellers kører det hele godt, der er en positiv stemning og sygefraværet er faldet drastisk. GC tilbyder både akupunktur og fysioterapi for både skulder og ryg, og hvad der ellers måtte være af dårligdomme. Janitorerne har været på ergonomikursus, så de ved godt, hvad de skal, men det glemmer de jo engang imellem, så Jannie vil prøve at få arrangeret et opfriskningskursus i ergноми.

Fra vor mand i McGuire

Af Kim Pelle

Så blev det 2005. Som jeg forudsagde, blev det desværre ikke til hvid jul i McGuire men, mens jeg skriver dette, falder sneen stille uden for ruden.

Januar til april er som regel de „stille“ måneder i McGuire, og det passer os godt, hvis det også ville være sådan i år. Som resten af GC skal vi nu til at finde ud af, hvad vores opgave bliver i den nye kontrakt. Vi arbejder med en del forslag til forbedring/udvidelse af vores service til resten af GC og skal i samarbejde med vores „kunder“ i Thule finde ud af, hvad der er behov for. Under mit ophold i Thule i marts er det min plan at mødes med så mange af vore kunder som muligt, så vi sammen kan finde ud af, hvad der forventes af operationen i McGuire. Hvis nogle af jer allerede nu ved at I ønsker at snakke med mig i marts, er I mere end velkomne at sende mig en e-mail (kim.pelle@gc.gl), så jeg kan sætte jer på planen.

Fællestillidsmanden

Af Thomas Eisenhardt

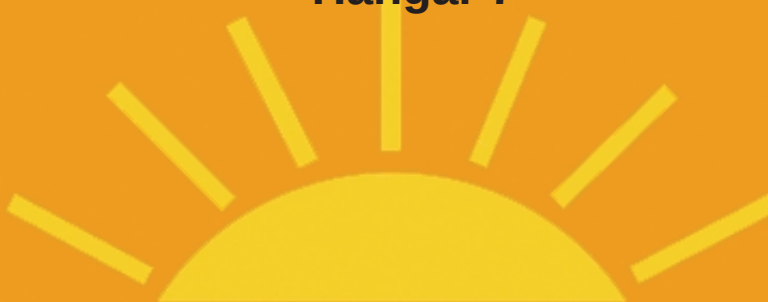
Så tog vi atter hul på et nyt år, denne gang skete det desværre med en af den nyere tids største naturkatastrofer i frisk erindring fra den 26. december. Jeg ved, at mange af vores kollegaer har faste forbindelser til Sydøstasien, og at katastrofen vil berøre dem dybere end mange andre. Helt mirakuløst ser det ud til, at der ikke er nogen af vores kollegaer, som er blevet direkte ramt af katastrofen, hverken dem selv eller nogen af deres nærmeste pårørende derude, det er trods alt glædeligt midt i tragedien.

I tillidsmandskollegiets regi ligger der en del opgaver og venter her i starten af det nye år, og som jeg ser frem til at være med til at løse. Vi er bl.a. netop gået i gang med at forberede det næste tillidsmandskursus, som formentligt kommer til at finde sted i april eller maj måned. Hvis der er nogen, som undrer sig over, at der skal afholdes kursus igen så kort tid efter det sidste, som blev afholdt i oktober/november måned, er der to årsager til dette: Den ene er, at det i høj grad er en opfølgning på kurset i efteråret, alle tillidsrepræsentanter opfordres til at deltage, også selvom man ikke deltog på kurset i efteråret. Den anden er, at vi har et ønske om at flytte tillidsmandskurserne fra efterår til forår, da vi mener, at deltagerne får mere ud af at få undervisningen, når solen vender tilbage, og man har fornyet energi, end om efteråret lige inden hele arbejdspladsen går i "vinterdvale".

Til sidst vil jeg opfordre alle til at køre forsigtigt og overholde alle færdselsregler gældende på Thule Air Base. Vi har desværre set alt for mange uheld og trafikforseelser, så jeg håber, at alle vil bidrage til at få denne kedelige udvikling vendt.

Lørdag den 26. februar 2005

Hangar 7

t h u l e

first light • første lys • qaaMMariartulernera

f e s t i v a l

Nyudlært smed og maskinarbejder

Den 31. december 2004 blev Henrik Alaufesen udlært som smed og maskinarbejder. Begivenheden blev fejret med en reception for Henrik og hans kolleger den 7. januar. I forbindelse med overrækkelsen af svendebrevet holdt afdelingsleder Jørn Møller en tale for Henrik. Her fik vi at vide, at Henrik er en engageret ung mand, som går seriøst til opgaven, og at afdelingen ikke vil være bange for at sende ham ud i verden, fordi han sagtens vil kunne stå på egne ben. Jørn Møller takkede også Henriks voksne kolleger, fordi de er engagerede håndværkere med gode pædagogiske evner, som de bruger på at lære eleverne at blive dygtige håndværkere, der lærer at tage et ansvar.

Før Henrik kom til Greenland Contractors i Thule, havde han været i praktik i 2 år hos Grønlands Skibs- og Entreprenørværksted. På et skoleophold på Jern- og Metalskolen i Nuuk blev Henrik gjort opmærksom på lærepladsen hos Greenland Contractors på Thule Air Base.

Henrik synes, at det er spændende at være i Thule, men han ved ikke, om han bliver længere end de seks måneder, han har tegnet kontrakt for, han går nemlig også og spekulerer på, om han skulle gå i gang med at læse til maskinmester eller måske ingeniør.

Randi Egede, Henrik Alaufesen og Jørn Møller med svendebrevet

Inge W. Bülck overrækker GC's gave til Henrik

Elevspalten

Af Randi Egede, praktikantvejleder

2005 startede med kun 6 elever på basen, da det er skoleopholdstid for de resterende 9 GC elever.

Den 7. januar blev smed/maskinarbejder Henrik Alaufesen fra GC Service i bygn. #551 udlært. Henrik fik et flot 11-tal til sin svendep prøve og fik derved den højeste karakter, der blev givet i klassen på Jern- & Metalskolen i Nuuk. Der blev afholdt en ceremoni for Henrik i afdelingen, hvor alle hans arbejdskolleger var til stede. Svendebrevet blev overrakt af Henriks afdelingsleder Jørn Møller.

Den 1. februar er sidste frist for ansøgning om optagelse på erhvervsuddannelsesskolerne. Erhvervsskolerne (STI) har haft travlt med at bedømme og svare ansøgerne. Det er et krav, at eleven har fundet en praktikplads, før man kan starte på uddannelsen i august måned. Personaleafdelingen har modtaget en del ansøgnere, og i år er det automekaniker- og elektrikeruddannelsen, som er det store hit.

Hvis man har færdiggjort en uddannelse og gerne vil prøve et nyt fag, kan man ikke få uddannelsesstøtte, idet der skal gå mindst 3 år, efter at man er færdigudlært, før man kan springe til et andet fag. Ellers skal man have en meget god begrundelse for, hvorfor man ønsker at starte på et nyt fag. Er en ansøger stoppet med sin uddannelse tre gange, er den fjerde uddannelse for egen regning.

Irene Hansen fra folkeskolen i Qaanaaq har spurgt, om Greenland Contractors kunne være interesseret i at hjælpe unge folkeskoleelever i erhvervspraktik på Thule Air Base i april 2005. Qaanaaq er den nordligste by i Grønland, afsides beliggende og med beskedne praktikmuligheder, så GC er meget interesseret i at støtte et praktikophold. Jeg har indtil videre fået oplyst, at der er 20 elever. Det er planen at opdele praktikanterne i to grupper og det forventes, at de skal bo i elevbarakken.

Jeg håber, at alle vil være med til at bakke op om skoleeleverne, så de kan få afprøvet forskellige fag. Jeg kunne tænke mig, at de fik mulighed for at prøve to arbejdssteder hver. Derefter håber jeg selvfølgelig, at de vil søge om praktikplads på Thule Air Base, når de vil starte en erhvervsuddannelse.

Isbjørnen

Af Wivian Hedegaard

Fra en bjørnefangers dagbog

Hundenes knurren hørtes. Nanorhual – storebjørn – udbrød jægeren. Ude på havisen sås en bjørneryg styrtløbe i retning af et isfjeld tæt ved nogle meget store våger. Fangeren sprang hen til hundene, der med rejste børster halede afsindigt i deres nylonkagler. Med en lommekniv kappede han raskt snørerne til sine bedste bjørnehunde. Med strittende børster fløj fire hunde som arrige djævlende ind i snefygningen og satte efter bjørnen. Vi styrede efter.

Umiddelbart efter opfangede jeg deroppefra vild bjæffen og dyb brummen, efterfulgt af et hårrejsende hyl. Hundene var altså kommet derop, nåede jeg lige at tænke, inden et stort mørkt legeme susede gennem luften og smag i isen tæt ved mine fødder. En hund med opsprættet bug. Bjørneklørernes værk.

Det var så historierne. Noget andet er virkeligheden, som den så ud på Thule Air Base den 30. november og igen den 3. december.

Bjørn på basen

En medarbejder fra P&G skulle den 30. november rydde sne på bagtaxavejen, da han til sin store overraskelse så isbjørnespor på vejen (se foto). Der blev varslet isbjørnealarm over PA anlægget og isbjørnehistorien blev bedre og bedre, som dagen gik. Historien var efterhånden blevet så god, at man, da man landede den 1. december, havde lidt svært ved at tro på den. Derfor fortsatte den sædvanlige motionstur for flere medarbejdere som den plejede indtil den 3. december, hvor der over PA anlægget kom en ny isbjørneadvarelse. DLO'en og den vikarierende betjent havde konstateret, at en isbjørn var gået op på stranden, hvor Tugbåden er sat på land. Sporene fortsatte frem til en sneryddet tværbane, og her var bjørnen vendt for atter at begive sig til vandet.

En lidt hårrejsende periode fulgte, man vidste jo aldrig, hvad der kunne komme snigende bagfra i mørket. En uge senere blev det fra Moriussaq meddelt, at man havde skudt en isbjørn der, men utrygheden fortsatte et stykke tid endnu, der kunne jo være flere derude i mørket.

Møder man en isbjørn gælder det om, ifølge Nordpolsfareren Bettina Aller, at gøre sig selv så stor som mulig og at larme så meget som muligt. Man kan slå på en gryde, affyre nødlys, fløjte i en fløjte eller blæse i et horn, som den gamle Nordpolsfarer Grev Knuth plejede at gøre, når han skulle jage isbjørne væk.

Lyset er ved at komme tilbage, det samme er trygheden. Man kan nu i flere timer hver dag skimte konturerne i landskabet, og inden vi får os set om, er det hundeslæder og sæler som optager os.

Et liv som isbjørn

Når isflagerne, hvor remmesælerne ligger og soler sig, smelter i juli måned, er isbjørnene tvunget til at gå på land. En isbjørn, der må tilbringe lang tid på land, nedsætter stofskiftet, og den kan derfor klare sig med meget lidt føde om sommeren. Kan den ikke fange andet, spiser den planter, og her er den beslægtet med den brune bjørn, som kan fordøje planter og tilmed få de vitaminer og mineraler, som ikke findes i sælkød.

Midt i november kommer isbjørnen til havet, hvor den venter på land, indtil isen er frosset til. Når isen er tyk nok til at bære, drager den til havs. Den er meget sulten, for den har ikke fået nogen væsentlig føde siden juli, og den har i løbet af sommeren tabt 1/3 af kropsvægten.

De drægtige hunbjørne vandrer ind i landet og graver en hule et stykke oppe på en fjeldside. Hunbjørnen føder sin unge efter 60 dages drægtighed i livmoderen. Ungen er blind og ligger i sin mors tykke pels, og selvom det er koldt udenfor, kan hun klare sig uden mad med ungen, der vokser videre udenfor livmoderen. Et par måneder efter vil ungen være klar til at komme udenfor for at lære at jage, at leve med de skiftende årstider, at overleve og føre arten videre.

Isbjørnetrusler

En ny trussel, den globale opvarmning, har ramt isbjørnens jagtmuligheder. Isbjørnen er afhængig af fangsten af remmesæler og afhængig af stabil is. Om foråret lægger remmesælen sine unger i snehuler ovenpå isen. Isbjørnen ødelægger sælens snehule ved at hoppe op og ned på den, indtil den er knust, og den kan nå ned til byttet. Sæler er meget vanskelige at fange i vandet, og forsvinder isen, forsvinder isbjørnens naturlige jagtområde også. Flere videnskabsfolk mener, at isbjørnen vil være udryddet om 100 år på grund af den globale opvarmning samt naturens egne luner.

En mere aktuell trussel er jagten på isbjørne – især jagten fra joller. Som jagtdyr er isbjørnen meget væsentlig, den er et statusdyr og et meget betydningsfuldt bytte. Kommer en fanger hjem og fortæller, at han har fanget en isbjørn, er han en dygtig jæger. En større del af isbjørne bliver i dag taget fra jolle. Derfor er det forbudt at fange isbjørne fra joller i juli og august måned, fordi bjørnen i netop den periode er et alt for let bytte på vand som på land.

Isbjørnespor.

Se billeder næste side....

Isbjørn ved Narssarsuq august 2002. Foto: Ole Ebdrup

Isbjørn på jagt efter føde.

Indsamling til Asien

Af Wivian Hedegaard

Alle snakkede om det og tænkte på det, alle ville gerne gøre noget, men der skete ingenting - indtil en gruppe tilfældigt mødtes og tog en beslutning. Alle andre i verden havde ganske vist været i gang i et stykke tid, men gruppen besluttede, at det var bedre sent end aldrig, så man gik i gang. Historier om forældreløse børn, som nu måtte klare sig selv, stod stærkt prentet på nethinden, så man blev enige om, at Red Barnet skulle have de indsamlede midler.

Halvtreds kroner pr. medarbejder

Og hvordan indsamler man så midler ca. 1000 km fra Nordpolen, når man absolut vil benytte indsamlingsbøsser. Jo, på hospitalet havde de i kassevis af "dunke" til brugte kanyler stående, og de kunne passende bruges til indsamlingsbøsser. En opringning til Red Barnet resulterede i et aktuelt billede og et originalt logo til indsamlingsbøssen.

Med GC som første bidragsyder – kr. 30.000 (50 kr. pr. medarbejder) – blev seksten indsamlingsbøsser omdelt til GCs afdelinger.

Her står de så indtil den 2. februar, så de hjemkomne fra ferie den 26. januar, også kan nå at give et bidrag. I mellemtiden er der også i Ø&R fremlagt en liste, hvor man kan skrive sig på, hvis man har lyst til at give et bidrag, som GC vil trække ved næste lønudbetaling.

Kronraget, skægløs og rødhåret

En radioudsendelse er det også blevet til, og den fortsætter endnu en søndag. Her kan man sende hilsner til hinanden og bl.a. byde på en auktion, hvor emnerne lige nu er: En middag i klubben med Trine Fastrup Nielsen, lån af Inge Bülc's bil i en uge (skal kunne byttes med anden GC bil), Steen Groth skal afstå sit skæg, kronragning af Erland Søndergaard, og en ny sexet hårfarve til Poul Erik Østergaard. Foxen's elskede privatparkering er også udbudt, det samme er janitorservice fra Benny Elmlykke til Heidi Jensen.

15 indsamlingsbøsser klar til at blive uddelt

Elisabeth Wagner og Jørn Møller styrer Radio Show'et

Vi siger velkommen til:

21. december 2004

Majbritt Witte Jensen, Bioanalytiker, Medical Clinic
Stig Nørgaard, Fitness Floater, HAWC/FSC

29. december 2004

Steen H. Brynitz, Emergency Physician, Medical Clinic
Jacob Nørhaven Larsen, Weather Observer, Airport
Jørgen A. Hvolgaard, Incoming Inspector, Vehicle Maint.
Anders A.S. Poulsen, GP Mechanic, Vehicle Maint.
Brian Rasmussen, Supervisor, Operations
Sonny M. Jacobsen, Sygeplejerskevikar, Medical Clinic
Peter V. Secher, Blikkenslager, Operations
Steffen Hesselager, Technician, NS Communications
Peter Iversen, QA Coordinator, Quality
Jørgen N. Andersen, Elektriker, Operations
Lemmie Svensson, Workload Controller, Vehicle Maint.

4. januar 2005

Klaus Fynbo Hansen, OSH Coordinator, OSH
Thomas Jensen, Mechanic, Vehicle Maintenance
Pilo Alfred Lange, Trainee, Service
Michael S.M. Rosing, Trainee, Airport

11. januar 2005

Benny Jensen, Supervisor, Food Services

Vi har sagt farvel til:

29. december 2004

Johnny D. Jensen, Laborer
Jens A. Jensen, Fire Fighter
Brian Jørgensen, Operator/Mechanic
Thomas Meyer, Electrician
Nis T. Dall, Electrician
Klaus S. Sørensen, Mechanic
Jesper Thomsen, Painter
Anne Christine Bladt, Nurse, vikar
Mette Kristensen, Painter
Lisbeth Ane Pedersen, Clerk
Birgitte Andersen, Purchase Specialist
Kim Sander Pedersen, Kok
Diana Hansen, Køkkenassistent

12. januar 2005

Steen Hardy Brynitz, Emergency Physician
Lars-Bo Roland Jensen, Supervisor
Majbritt Witte Jensen, Bioanalytiker
Martin Dantoft Pedersen, Alarm Maintenance Tech.

Tilbage i Thule efter juleferie

De første europæere sejlede til Thule

Frit fra Greenland Contractors i Thule 1996, af Sven Stigøj

Wolstenholme Fjord, Saunders Island og Smith Sound blev navngivet af englænderen William Baffin som besejlede området 1615-1616 for at finde Nord-vestpassagen.

200 år efter, i 1818, sejlede englænderen John Ross i Baffins "kølvand" og mødte som den første europæere de dengang "sjældne" polareskimoer i Thuleområdet, hvor man konstaterede rige forkomster af hvidval, narhval, sæler, hvalros – og isbjørn, ræv og hare. Efter ham fulgte europæiske hvalfangere i stigende tal.

I 1891-1892 kortlagde amerikaneren, ingeniør og landmåler i U.S.Navy, Robert Peary grønlands nordlige kystlinie.

To civilisationer

De tidlige europæere medbragte sygdomme, der flere gange truede med at udrydde fangerbefolkningen i nord. Ved byttehandel med fremmede skibsbesætninger og ekspeditionsdeltagere blev eskimoerne vænnet til brug af moderne våben og til at spise ikke-inuit mad. Derved blev der skabt afhængighed af den ydre verdens bekvemmeligheder som kaffe, rifler, ammunition, vævet tøj o.s.v.

Bruddet med fangertilværelsens isolation og ændringer i den oprindelige eskimokultur var i 1910 Knud Rasmussens og Peter Freuchens hovedbegrundelser for – med økonomisk støtte fra Danmark – at bygge en handelsstation for foden af Dundas bjerget, så familier i hele distriktet på betryggende måde kunne sælge deres fangstprodukter i bytte for europæiske varer. En anden god grund begrundelse var at håndhæve Danmarks suverænitet i Nordgrønland, hvor flere og flere nationer opererede på videnskabelig og erhvervsøkonomisk basis.

Ved at gennemføre syv slæderejser (Thule-ekspeditionerne) fra 1912-1933 udvidede Knud Rasmussen vores kendskab til polareskimoiske kulturer og egnene i polarområdet.

Hvorfor er det amerikanske militær i Grønland ?

I 1917 købte USA de vestindiske øer St. Croix, St. John og St. Thomas af Danmark, fordi øerne havde strategisk betydning for indsejlingen af Panama-kanalen. I forbindelse med salgsaftalen anerkendte USA Danmarks suverænitet over Grønland – som også ligger inden for USA's militære interesseområde.

Da Danmark blev besat af Tyskland den 9. april 1940, besluttede den daværende danske gesandt i Washington, Henrik Kauffmann, uafhængigt af besættelsesregeringen i Danmark at handle på Danmarks vegne i forholdet til den frie verden. Den resolute optræden anerkendtes af USA og førte året efter, den 9. april 1941, til en dansk-amerikansk forsvarsaftale, Agreement relating to the defence of Greenland, som blev underskrevet af Kaufmann og daværende udenrigsminister for USA, Cordell Hull.

Bluie West 6

Dokumentet tillader USA at oprette en række meteorologiske stationer og dertil knyttede flypladser på grønlandsk område. Én af stationerne blev i sommeren 1943 anlagt af U.S.Army Air Corps i det sydvestligste hjørne af den store tunneldal ved Umanaq, kaldt Thule.

Vejr og radiostationen fik det tekniske navn Bluie West 6 og lå i Pituffik-dalen mod vest neden for det nuværende Base Hospital. Bemandingen bestod af danske, som befandt sig i området ved krigsudbrudet.

I 1946 tilbød USA uden held at købe Grønland, men opnåede i stedet den danske stats bekræftelse af aftalen fra 1941 om at måtte oprette og udbygge eksisterende militære vej- og kommunikationsstationer på Grønland.

I 1946 udbyggede U.S.Army og Navy i fællesskab vejstationen Thule og konstruerede samtidig en ca. 1.500 meter lang gruslandingsbane i dalens sydvestlige side.

Vindere af MTU konkurrencen

De glade vindere af MTU konkurrencen modtog hver et gavekort til BX'en.

Fra venstre: Jacob B. Pedersen, Katrine Sonnichsen, Anders B. Jensen, Majbritt W. Jensen, AnetteG. Christensen

Den blå is ved havnen,
der presser og maser på kajen.
Fugleøen, der ligger så nær,
at du føler du kan røre ved den.
I den klare rene luft
er alt så tæt ved dig.
Men du, min smukke ø,
er langt væk –
og dog så nær.

Jette Falk